

Naročnina listu: --

Celo leto . . . K 10--

Pol leta . . . 5--

Četrt leta . . . 2.50

Mesečno . . . 1--

Današ Avstrije: ----

Celo leto . . . 15--

Posamezne številke

-- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila

se računajo po 12 v.

od 6 redne petitvrate: po

večkratnih oznanilih več

popust.

„Straža“ izhaja v po-

deljek in petek popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravljanje: Maribor
Voroška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Najnovejše vesti se nahajajo na četrti strani.

Naša valuta.

Poleg mnogih gospodarskih vprašanj, ki delajo merodajnim krogom naše monarhije sive lase, je eno glavnih skrbi vprašanje valute, to je vrednosti našega denarja. V mirnih časih je znašal povprečni kurz franka okoli 94 in krone okoli 106; to je, za 100 frankov se je dobilo 94 kron in za 100 kron 106 frankov. To je temeljna cena z ozirom na množino zlata, ki se porabi pri kovanju enih in drugih. (V loštev prihaja tu le zlato, ker predstavljajo le zlati resnično vrednost, dočim srebrne krone nimajo te vrednosti.) Te cene se potem seveda spreminjajo vsled različnih gospodarskih razlogov, ki najdemo izraza v večji ali manjši množini deviz glasečih na krone ali franke; čim večje je število v kronski vrednosti se glasečih deviz, tem dražje so franki, krone in narobe, vendar doseže ta razlika v normalnih časih redkokdaj več kakor par odstotkov. Danes pa smo prišli že tako daleč, da velja 100 frankov 246.5 kron. Z drugimi besedami: ena krona velja danes samo še 40 centimov proti 106 v mirnih časih. Od kod ta velika razlika? Kje jej je iskati razloga?

Dosedaj veljavno pravilo je bilo, da morajo biti bankovci, to je, da mora biti papirnat denar, ki ga izda banka, pokrit z zlatom. Kolikor je torej papirnatih bankovcev v prometu, toliko zlata mora banka imeti v svojih blaginjah. To je teorija, ki se pa v praksi seveda nikdar ne doseže. Vsake bankovec ima opazko, da bo banka donesitljem vsak čas izplačala pri svojih določenih blaginjah svoto, za katero glasi bankovec. Toda ko bi se vsi lastniki bankovcev naenkrat zglašili pri bančnih blaginjah in zahtevali, da se jim papir zamenja za zlato, bi morala državna banka tudi v povsem normalnih časih ustaviti plačila, ker ima vedno v prometu več bankovcev — nego znaša pokritje v zlatu. No, da bi vsi lastniki bankovcev naenkrat zahtevali zamenjavo papirnatega denarja za zlato, se ni bati, ker je to popolnoma izključeno, a tudi sicer uživa banka zaupanje, ker je znano, da so vsi bankovci, v kolikor niso pokriti z zlatom, pokriti s popolnoma varnimi menicami ali drugimi vrednostnimi papirji, ki so ravnotako dobri kakor zlato.

Zlato ima napram zlatu vedno isto vrednost in kdor bi hotel zamenjati avstrijske zlate za napoleon d'or-e, bi dobil danes ravno toliko, kakor v mirnih časih, oziroma ažio bi utegnil znašati kvečjemu par vinarjev. Pa tudi papirnat denar bo vsakdo rad sprejemal, dokler je pokrit z zlatom. To velja do neke gotove meje tudi še potem, ko je v prometu več papirnatega denarja, nego znaša kritje v zlatu, tako dolgo, dokler obstoji gotovost, da bo mogel lastnik

papirnatega denarja vsak čas zamenjati ga za zlato. Čim bolj pa izginja ta gotovost, tem manjše je zaupanje v papirnat denar. Z večjo množino papirnatega denarja nastaja seveda dvom, če bo lastnik bankovcev mogel isto zamenjati za zlato. Z večjo razliko med množino bankovcev v prometu in zlatim kritjem pada tudi vrednost prvih; ne smatrajo se več kakor redno nadomestilo za zlato in papirnat denar se sprejema le še proti primernem odbitku. Tako nastane ažio, ki more v normalnih časih in odnošajih znašati k večjemu nekaj odstotkov, ki pa more v izvanrednih odnošajih postati katastrofalen za gospodarstvo posameznih držav.

In do te točke smo prišli danes v Avstriji. V „Straži“ od minulega petka smo posneli članek švicarsko-francoskega lista o avstrijskih financah. Po omenjenem listu bi bilo 17 in pol milijard kron papirnatega denarja pokritih le s 350—400 milijoni K v zlatu. Wekerle pa je povedal v ogrskem parlamentu, da znaša to kritje okoli 1400 milijonov kron. Za nas mora biti seveda merodajnejše ono, kar je povedal Wekerle, nego ono, kar piše inozemski list. Ako tudi zaokrožimo po Wekerlu navedeno množino zlata navzgor na 1500 milijonov kron, ostane v prometu še vedno 16 milijard papirnatega denarja, ki ni pokrit z zlatom. S čim je torej pokritih teh 16 milijard?

Ko bi avstro-ogrška banka objavljala tedenske obračunske izkaze, kakor je to delala v mirnih časih in kakor to dela še danes večina državnih bank vojujočih se držav, bi mogli na to vprašanje odgovoriti povsem točno, a tako smo navezani le na domnevanja. Pred vsem ima banka v svojih predalih gotovo množino trgovskih menic. Toda svota teh ne more biti ravno visoka, ker so trgovski krediti danes zelo omejeni. Precejšnje svoto bodo bržkone znašali zastavljeni (lombardirani) vrednostni papirji, a največ znašajo pač lombardirana vojna posojila in menice avstrijske in ogrske vlade za posojila v tekočem računu. Vse to pa more uplivati le neugodno na razvoj valutnega kurza. Če tudi državna banka ne eskomptuje trgovskih menic, ki niso popolnoma varne, je vendar naravno, da trgovske menice države, ki se nahaja v vojni, ne uživajo v inozemstvu popolnega zaupanja, ker — dasiravno danes materijelno skoro nemožno — vendar sovražna invazija ni povsem izključena. Sreča je pač opoteča; tako tudi vojna sreča. In s tem računa predvsem inozemstvo in sprejema z veliko rezervo s trgovskimi menicami pokrite bankovce. Saj je n. pr. znano, da so za časa ruske invazije v Galiciji bili celo lastniki hranilnih knjižic papirarno-varnih zavodov v zasedenem ozemlju veseli, ako so mogli svoje knjižice lombardirati na Dunaju za 25%! Inozemstvo pa se hoče že v naprej varovati proti vsem eventualitetam in to najde izraza v nizkih kurzi. S še mnogo večjim nezaupanjem nego trgovske menice sprejema inozemstvo druge vrednostne papirje, pri čemer se misli predvsem na državno rento. Saj je bil kurz avstrijske državne

rente že pred vojno padel pod 80. Novi ogromni državni dolgovi so morali že samoposebi uplivati zelo neugodno na državni kredit in s tem na valuto, to tembolj, ker smo morali tekom vojne neprestano veliko uvažati iz inozemstva, ne da bi bili mogli uvoz primerno kompenzirati z izvozom.

Staro pravilo narodnega gospodarstva je, čim večja ponudba, tem nižje cene, čim nižja ponudba, tem večje cene. Danes pa vidimo, da smo na eni strani preplavljeni s papirnatim denarjem (povprečno pride na vsakega človeka v monarhiji — vsi novi otroci — okoli 400 K papirnatega denarja), a na drugi strani veliko pomanjkanje vseh življenjskih potrebščin; torej obe stvari, ki morajo silno neugodno uplivati na razvoj cen in pred vsem valute. Zato pa je tudi eno samo sredstvo, ki bi moglo uplivati na zboljšanje teh razmer, a to je, da se ustavi izdajanje papirnatega denarja. Na to pa ni mogoče misliti, dokler ne bo sklenjen mir. Torej pred vsem — mir!

Wilson o ameriških vojnih ciljih.

V kongresu Združenih držav Severne Amerike je podrobno govoril predsednik Wilson o vojnih ciljih Amerike ter uvodoma rekel:

„Umevno je naš cilj, da v vojni zmagamo. Mi ne bomo delali bolj počasnih korakov, ne bomo se dali odvrniti od pota, dokler ne bo izvojevana zmaga. Kot narod smo edini v duhu in v namenih. Naše ljudstvo si želi miru z zmago nad tistimi temnimi silami, ki so ukinile mir in ga onemogočile. Vsled tega mora prvič biti potolčena k tlom ta neznosna prikazen, koje ostuden obraz nam kažejo gospodje Nemčije, to ogroževanje miru, združeno z močjo, brez vesti in časti, nesposobno za sklepanje miru in ako ni popolnoma spravljena iz sveta, mora vendar biti izključena od prijaznega občejanja z narodi. Drugič, ako bo premagana ta prikazen in njena moč in bo nemško ljudstvo imelo glasnike, katerih besedam bomo mogli zaupati in če bodo ti glasniki in govorniki pripravljeni sprejeti v imenu celega ljudstva splošno sodbo narodov o tem, kar bi naj bilo kot bodoča podlaga za mednarodne zakone in pogodbe, bodemo voljno in brez vsakega godrnjanja plačali polno ceno za mir.“

Formulo „nobenih aneksij, nobenih kontribucij, nobenih odškodnin“ so razglasili mojstri intrigvij — Nemci, da bi narode Rusije in vseh drugih dežel, katere so mogli doseči agenti Nemčije, spravili na kriva pota z namenom, da bi se sklenil predčasen mir še predno bi prejela avtokracija svojo končnoveljavno prepričevalno lekcijo in bi ljudstva na svetu imela pravico odločevati o svoji lastni usodi. Tistim, kateri bi hoteli imeti mir še predno bi bil ta

LISTEK.

Madžarski katoliški tisk

Gotovo je občnega interesa, da spoznamo v celoti tudi katoliški tisk drugih evropskih narodov. V madžarskem časopisu „A Sajto“ (Tisk), ki je posvečen propagandi katoliškega tiska, smo našli ta-le izkaz, pa ga podajemo tukaj za informacijo naših čitateljev.

Dva sta centralna katoliška madžarska dnevnika, ki izhajata v glavnem mestu Budimpešti, in sicer: Alkotmany (Ustava) in Uj lap (Novi list). Prvi stane letno 38 K, drugi 16 K.

Alkotmany je glasilo Ljudske stranke, a osnoval ga je Ferdinand grof Zichy. Od svojega začetka je naredil izredno mnogo dobrega za katoliško stvar. Razumljivo je, da se je v nasprotnem taboru vse storilo, da se mu omeji širjenje in se mu naškodi na njegovem dobrem glasu. Ker se kot katoliški list ne more baviti s stvarmi liki židovski tisk, ampak mora povsod varovati načelno stvar, zato mu je napredek težji. No, četudi počasi, ipak stalno napreduje.

Uj lap je kot ljudske novine s slikami razšir-

jen večinoma po pokrajinah, kjer dobiva že zaradi nizke cene, lahkote sloga in načina uredovanja vse več pristašev. Prinaša dobre in brze vesti, razpravlja mirno, vsled česar je med čitateljstvom tako priljubljen, da se po številu naročnikov med madžarskimi listi nahaja na petem mestu.

Razven imenovanih dveh izhajajo katoliški dnevniki v Djuru, Subotiču, Pečuhu, Stolnem Belgradu, Subotici, Velikem Varadinu, Požunu itd.

Izmed tednikov je najbolj razširjen nabožen časopis A Sziv (Srce), ki prinaša tedensko evangelije, tolmačenje in druge verske članke. Stane letno 3 K.

Beletristiški tednik Az Elet (Život) je zelo lepo ilustriran. Prinaša romane, novele, pesmi, aforizme in tedenski pregled. Stane letno 20 K.

Ilustrirani ljudski tednik se imenuje A Nepuj-sag (Ljudske novine), ki se jih na deželi čita izvanredno veliko; stane letno 6 K.

Dvakrat na mesec izhaja najbolj priljubljen katoliški časopis Magyar Kultura, pri katerem sodelujejo prvi in najboljši delavci na katoliškem polju. Opremljen je bogato. Zraven znanstvenih in načelnih člankov prinaša z velikim uspehom versko-obrambne sestavke, polemizira z nasprotniki in odgovarja na moderne ugovore. Letno stane 16 K.

Med mesečniki se odlikuje A Katholikus Szem-

le (Katoliški obzorik), znanstveni in beletristiški časopis Društva sv. Štefana. Razpravlja o vseh znanstvenih in umetniških vprašanjih v katoliškem svetu. Stane 10 K.

V celi posvetni literaturi se odlikuje madžarski omladinski mesečnik Zaszlonk (Naša Zastava), s prekrasnimi slikami in s poučnim ter zabavnim čtivom.

Za dekleta izhaja A Nagyasszonyunk (Naša Gospa), a za deco A Kis Pajtás (Mali tovariš), vsak po 4 K letno.

Izmed bogoljubnih mesečnikov je najbolj razširjena „Marijina kongregacija“, ki donša razven družbenih vesti tudi obrambne članke, potem tudi dve stalni rubriki za moško in žensko mladež. Razven njega še izhajajo Glasnik presv. Srca Jez., Marijin Cvetličnjak, Kraljica sv. rožnega venca, Lurd, Odmev iz Afrike. Večna molitev, Sveta Družina in še drugi.

Izborno je uredovan katoliški ženski časopis A Keresztény No (Kristjanka) in zvezki Katoliške Ljudske Zveze.

Kakor se vidi, je madžarski katoliški tisk bogat in skrbi za vse potrebe katoliškega življenja. Večinoma izhaja v Budimpešti, a samo deloma v pokrajinah.

Dr. M. v Luči

cilj dosežen, priporočam, da svoje nasvete podajo kje drugod. Mi nečemo vedeti ničesar o tem in bomo smatrali zmago za izvojevanje šele takrat, ko nam bo nemško ljudstvo povedalo po primerno povernih zastopnikih, da je pri volji se pridružiti pogodbi, ki bo temeljila na pravičnosti in pokori nad krivico, katero so zagrešili njihovi vladarji.

Nemci so storili Belgiji krivico, ki se mora popraviti. Raztegnili so svojo oblast in moč tudi še na druga ljudstva, namreč na Avstrijo in na do sedaj svobodne države na Balkanu, na Turčijo in Azijo, oblast, katero morajo zopet dati iz rok.

Mir, ki ga sklenemo, mora odpraviti krivico, mora nekaj lepe pokrajine in srečna ljudstva Belgije in severne Francije osvoboditi iz nemškega jarma in ogroževanja, osvoboditi mora pa tudi narodnosti Avstro-Ogrske, Balkana in Turčije tako v Evropi kakor v Aziji in jih osvoboditi izpod vojaške in trgovske avtokracije Prusije. Ne želimo delati škode Avstro-Ogrski.

Severna Amerika napovedala Avstriji vojsko.

Predsednik zunanjih zadev severoameriške reprezentantske zbornice Flood je v zbornici stavil predlog, po katerem se nahajajo Zedinjene države Severne Amerike od dne 5. t. m. ob 12. uri popoldne v vojnem stanju z Avstrijo. Predsednik Zedinjenih držav Severne Amerike se pooblašča, da uporabi vse vojaške in mornariške sile v vojski zoper Avstrijo, zaveznico Nemčije.

priznana nemško sumničanje in zavijanje. Že poročilo, da bi bili na eni ladji mornarji samo ene narodnosti, je popolnoma iz trte izvit. Mornarji na posameznih ladjah so pripadniki skoro vseh avstrijskih narodnosti in je popolnoma izključeno, da bi bili ravno na čolnu št. 11 sami Čehi. Kaj takega morejo trditi samo Nemci v svoji priznani „resnicoljubnosti“ napram Slovanom. Sedaj je v celo zadevo posiljala luč resnice. V mornariškem odseku ogrske delegacije dne 5. t. m. je konteradmiral Rodler izjavil, da je iz italijanskega uradnega poročila spoznati, da so Italijani vjeli ta čoln v bližini Jakina ob italijanski obali. Češki poslanec Haberman pa je v avstrijskem državnem zboru vložil radi te zadeve interpelacijo, v kateri dokazuje, da je glasom uradnega povelja z dne 17. novembra 1917 bilo moštvo čolna št. 11, predno je čoln usodnega dne odplul proti Italiji, po narodnosti naslednje sestavljeno: deset Nemcev, 4 Hrvati, 2 Čehi, 1 Madžar, 1 Slovenec, 1 Poljak in 1 Italijan. Na čolnu je torej bila večina mornarjev nemške narodnosti. Slovani so celo bili napram Nemcem, Madžarom in Lahom v manjšini! O popolnoma češkem moštvu torej niti govora ni.

Nemška resnica in pravicoljubnost, kje si? Ali bodo sedaj nemški hujskači toliko poštenji, da bodo popravili storjeno krivico? Tega ne bodo nikdar storili, ampak bodo na ovađuški način naprej lagali in zavijali resnico.

Ti je važni dogodki

Zadnje dni imamo beležiti tri važne dogodke:

1. Vojna napoved Severne Amerike Avstro-Ogrski:

2. Premirje z Rusijo in

3. Naša ofenziva v ozemlju Sedem občin.

Severna Amerika je pod pritiskom Anglije, Francije in Italije napovedala dne 5. t. m. naši državi vojsko. Vojni položaj se s tem ne bo posebno spremenil. Edino, kar nas tukaj žalosti, je položaj tisočerihih naših rojakov v Ameriki.

Premirje z Rusijo nam daje upanje, da pridemo kmalu do splošnega miru. Da pa je še do tega miru daleč, nam spričuje govor grofa Czernina v odboru za zunanje zadeve ogrske delegacije, kjer je naš zunanji minister izjavil dne 7. t. m., da je še do splošnega miru dolga, dolga pot in da se še bomo morali mnogo boriti in vzdržati, dokler ne bomo prišli v varno zavetje toližajenega miru. Za zdaj pa vodi mir samo preko Rusije, ker vse druge države odklanjajo mir.

Naša ofenziva na ozemlju Sedem občin je v dobrem teku. Maršal Hötendorf je zastavil glavno silo svoje armade v prostor med mestom Asiago in Brento, kjer se naše čete že nagibajo proti benečanski ravnini. Najvažnejše laške višinske nirdbe so že padle — zadnje dni n. pr. visoka gora Monte Sisemol in še mnogo druge. Ta gora leži 4 km vzhodno od Asiaga in je bila dosedaj glavna zavornica proti našemu prodiranju proti jugu. Vsporedno z italijanskimi postojankami na ozemlju Sedem občin se je začela rahljati tudi italijanska fronta med Brento in Piavo. Prihodnje dni je pričakovati na fronti Piave—Asiago velikih bojev. — Od 4. do 8. t. m. smo vjeli čez 20.000 Lahov, vplenili pa do 100 topov.

Rumunija ne sklene posebnega miru.

Rumunski kralj Ferdinand je baje izjavil, da Rumunija ne mara z Nemčijo in njenimi zaveznicami skleniti posebnega miru. (Dejanski pa so se te dni med Rumunijo in Avstrijo pričela pogajanja za premirje.)

Politične vesti.

Za jugoslovansko deklaracijo sta se izjavili obmejni slovenski občini Ceršak in Selnica ob Muri v župniji Št. Ilj v Slov. gor. Občini pozivata Jugoslovanski klub, naj zastavi isti vse svoje sile, da vse pokrajine, kjer prebivajo Slovenci, t. j. do Mure, priklopijo v bodočo jugoslovansko državo pod žezlom slavnih Habsburžanov. Naša jugoslovanska meja gre do Mure in ne do Drave. — Obmejne občine, posnemajte!

Kranjska duhovščina za slogo. Duhovniški list „Vzajemnost“ je prinesel v imenu „več duhovnikov“ v Ljubljani prošnjo in poziv duhovnim sobratom na Kranjskem za politično slogo. Pravi, da je vsa obmejna duhovščina in večina kranjske duhovščine proti dr. Šusteršiču. Temu očita narodno popustljivost, ki jo je kazal pri razdeljevanju učiteljskih podpor, pri podpiranju glasbenih družb, pri delu za nemško gimnazijo, pri razmerah na ljubljanskem sodišču: dalje vladno hlapčevanje: „ali smo mi zato

volili svoje narodne zastopnike, da bodo pred vlado in militarizmom na trebuhu ležali?“. Očita mu, da je absolutist po zgledu nesrečnega Stürgkha, da je napravil razkol samo radi svoje osebe. Opominja ga na naprimitivnejšo politično dostojnost, ki zahteva, da politični mandatar odloži svoj mandat, če vidi, da ne uživa več zaupanja: „Ali ni bolje, da se umakne en človek, kakor da se razirga katoliško ljudstvo na dvoje?“

Zalostno, a resnično. „Jugoslovani“ piše: „Kdo je umel sredi dela? Kdo je vzel sredi dela dopust? — Pol leta že imamo državni zbor, a Šusteršiča ni bilo pri delu. Ko bi bil najbolj potreben, pa si vzame dopust, da se gre igrati s kranjskimi kmeti. Prepričani smo, da kranjski kmet ni tako netumen, da se ne bi kmalu naveličal Šusteršičeve komedije.“

Slovenija vstaja. Vse slovenski narod in vse slovenske stranke so pozdravile odločen korak, ki ga je storil Jugoslovanski klub z majniško deklaracijo. Odkar je pa začel igrati dr. Šusteršič dvoumno vlogo glede te deklaracije, pa je završelo povsaj Sloveniji in od vseh strani prihajajo izjave za deklaracijo od občin, od dekanij, od raznih klubov in organizacij. Tako je prav. Čim večja je nevarnost, tem bolj morajo biti vsi možje na braniku naših narodnih svobod. Kdor se zdaj zataji, je kukavica, izdajica in propalica!

Nezaupnice dr. Šusteršiču in Jakliču. Radi uskoštva izrekajo kranjske občine druga za drugo poslancema dr. Šusteršiču in Jakliču ogorčenje nad njunim postopanjem v sedanjih, za Jugoslovane tako resnih časih. Ljubljanski dnevnik prinaša kar cele kolone nezaupnic, ki jih pošiljajo najodločnejše kranjske občine uskokoma dr. Šusteršiču in Jakliču. Šusteršičeve in Jakličeve najbolj zanesljive občine izjavljajo svoje ogorčenje, da sta njih zastopnika iz malenkostnih osebnih ozirih in nagibov hotela razdreti jugoslovansko slogo. Tako n. pr. izjavlja obč. odbor Jakličeve domače občine Podgora v Dobropoljah: „Z ogorčenjem obsojamo izstop dr. Šusteršiča in Franca Jakliča iz Jugoslovanskega kluba ter najodločnejše odklanjamo ustanovitve nove stranke, in ji že danes pritisnemo na čelo smrtni pečat. Obenem se najiskreneje zahvaljujemo našemu prevzvišenemu knezoškofu Antonu Bonaventuri Jegliču, ki nam je tako jasno obelodanil in razložil napake v postopanju dr. Šusteršiča in njegov absolutizem. Izjavljamo, da se je naš domači poslanec g. Franc Jaklič z izstopom iz Jugoslovanskega kluba postavil proti volji celega jugoslovanskega naroda, posebno pa proti volji svojih lastnih volilcev, vemo pa, da tega ni storil iz svojega lastnega nagiba in premisleka, v kakšen prepad nas bi privedla taka politika, zato ga kar najodločnejše pozivljamo, naj nemudoma prekliče svoj izstop, sicer smo mu primorani izreči najstrožjo nezaupnico. Ako pa tega ne stori javno, potem časopisja tekem 8 dni, mu odrekamo naše zaupanje in ga pozivljamo, naj takoj odloži oba, od nas mu poverjen mandata! Obžalujemo pa, da sta s svojim izstopom in razdorom napravila ravno dva naša slovenska poslanca tolik škandal in sramoto nam, in vsem našim južnim bratom.“ — Šusteršič je s svojo novo „kmečko stranko“ doživel velik fiasko. V načelstvo te stranke je po stari navadi kar komandiral mnogo kmetskih mož, kateri sedaj drug za drugim odklanjajo „izvolitev“ v njegovo stranko. Potapljačo ladjo vse zapušča... Pasar Kregar je po Šusteršičevem povelju ustanovil za mesta in trge novo S. L. S. A. še niti v sami Ljubljani ni mogel spraviti pod krov te „stranke“ nobenega izmed občinskih svetnikov. Pametni in razsodni možje so ostali raje v S. L. S. pod vodstvom prelata Andreja Kalana. Nenarodna politika Šusteršičeve klike dobiva vsak dan krepkejši zaušnice.

Vihar proti Jakliču in Šusteršiču. Piše se nam: Radi izstopa iz Jugoslovanskega kluba dobivata ta dva poslanca vse polno nezaupnic od svojih volilcev. Poslanec Jaklič je dobil od volilcev svojega ožjega okraja, kjer je učiteljeval, celo „ultimatum“, da v 8 dneh vstopi zopet v klub ali pa naj odloži svoj mandat. Šusteršič je očital drugim kranjskim poslancem, da so kršili disciplino, ker niso njega izvolili za delegata, kakor je to zahtevala od njega sklicana skupina volilcev. Zdaj pa samostojni, neodvisni volilci zahtevajo, da odložita mandate. Ali sedaj ta „čuvaja discipline“ ne kršita discipline s tem, da ne odstopita? Kako dolgo še!...

Šusteršič pozna svoje kimovec. V oklicu Šusteršičeve kmečke stranke, ki je še seveda samo na papirju in upajmo, da tako tudi ostane samo Šusteršičev „Riesenspielzeug“, se pravi, da kmet ne more svojega posestva utajiti davčni oblasti, kakor kapitalist svoje skrite zaklade. Zdaj razumemo, zakaj poje „Jugoslovani“ o patriotu-kapitalistu: „Mak, mak, mak... Sredi polja kima... Siromak, v Švici novce ima!“

Šusteršič samega sebe obsodil. Oklic Šusteršičeve kmečke stranke našteva reči, za katere se ta hoče potegovati. Prave kmetske interese je imela v programu že Slovenska ljudska stranka, katere načelnik je bil dr. Šusteršič. Če Šusteršič zdaj te točke posebnim povdarja, kaže s tem le, da mu vest ne da miru. Kot načelnik S. L. S. je bil dolžan vse te dobre točke izvesti v dobrobit kmetskega stanu. Če tedaj misli, da jih S. L. S. ni izvajala, je temu kriv on sam v največji meri kot bivši strankin absolutist. Z naštevanjem teh točk našteva svoje lastne politič-

Torpedni čoln „št. 11.“

Nemški listi so nedavno zagnali velik krik, da so češki mornarji predali torpedni čoln št. 11 Italijanom. Po nemškem časopisju je kar mrgolelo grdih napadov na Slované, češ, da izdajajo celo naše brodove sovražnikom. Nemški poslanci so stavili v naši državni zbornici, madžarski pa v ogrski, interpelacije, v katerih so očitali Čehom in sploh Slovanom izdajstvo. Reklo se je, na torpednem čolnu št. 11 so bili skoro sami češki mornarji, kateri so baje dne 5. oktobra častnike zvezali, pobili in pometali v morje, s čolnom pa so pluli proti italijanski obali, kjer so ga izročili Lahom. Vedeli smo takoj, da gre tu za

ne grehe. Sustersič forej z oklicem nove stranke izreka svoj konfiteor ali svojo spoved tako-le: 1. Kriv sem, da nisem delal za enotno vzajemnost za odločno in brezobzirno branbo kmetiskih interesov; 2. kriv, da nisem odklanjal z vso odločnostjo vsako tuje vmešavanje v kmetijske interese; 3. kriv, da kmetijski stan ni mogel zahtevati svoje neprikrajšane pravice; 4. kriv, da kmet ni sam gospodar na svoji zemlji; 5. kriv, da sem odklanjal sodelovanje poštenih in značajnih mož, kateregakoli stanu ter si prisvajal jerojsko nad kmetom; 6. kriv, da se ne odpravi vojska in ne vrne mir; 7. kriv, da se ne razkrinkam kot tisti element, ki še sedaj delam za nadaljevanje vojske; 8. kriv, da se kmetu ne povrne pravica prostega razpolaganja z lastnim pridelkom; 9. kriv, da se ne ustavi preganjanje kmetškega stanu; 10. kriv, da država otežuje kmetško delo; 11. kriv, da se kmetški gospodarji, ki so doma neobhodno potrebni, ne oproste vojne službe, ampak tisti, ki jih želim kot deželni glavar; 12. kriv, da kmeti nisem varovali prevelikih bremen; 13. kriv, da se ni od strani pritisk državnih uradov na županstva in da se niso razširile pravice občinske samovlade; 14. kriv, da država in dežela, sploh vsi javni faktorji, niso sodelovali s kmetom; 15. kriv, da nisem zastavil svoje moči za vse pravice slovenstva in za politično združitev hrvatsko-slovenskega naroda (srbskega sem zatajil); 16. kriv, da sem politična vprašanja reševal brez kmeta in kmetškemu stanu ne pustil pravice proste kritike o delovanju poslancev; 17. kriv, da se kmetijski stan ne znebi spletkarjev, je-robov in sleparjev, ki na kmetški račun iščejo za-se koristi in časti. ljudstvu pa mečejo z osebno širokoustnostjo pesek v oči; 18. kriv, da kmetje niso taka sila, da nihče (niti jaz) ne more preko njih; 19. kriv, da marsikdo vsled neednosti ni kmetški prijatelj; 20. kriv, da kmetovalci niso skupaj v eni stranki z geslom: Z Bogom za kmeta!

Dr. Sustersič znova napaden. „Sl. N.“ poroča dne 6. decembra: Predvečerašnjim po noči je bil peron ljubljanskega glavnega kolodvora pozorišče bučnih dogodkov. Proti polnoči se je pripeljal pred kolodvor v svojem avtomobilu deželni glavar dr. Ivan Sustersič, da odpotuje s ponočnim brzovlakom na Dunaj. Že v vestibulu kolodvora je nastal kmalu po vstopu deželnega glavarja med občinstvom splošen nemir. Dr. Sustersič je takoj odšel na peron, kjer se je bilo medtem razneslo, da potuje na Dunaj. Kmalu so nastale gručice ljudi, ki so se vedno bolj bližale deželnemu glavarju, čakajočemu na prihod vlaka. Odkod je padla prva huda beseda, se ne da dognati. V par trenutkih je nastala gnječa in slišati je bilo ostre krike, ki so se ponavljali vedno hujše in močnejše. „Izdajica, lopov, greš na Dunaj nas prodajat, koliko dobiš za svoje izdajstvo“ in podobni očitki in psovke so padale kakor plona na deželnega glavarja, dvigale so se pesti in bati se je bilo, da nekateri najbolj razburjeni dr. Sustersiča dejansko napadejo. Bled in prestrašen je zbežal deželni glavar v smeri proti brzovlaku, ki je baš pripeljal v kolodvor. Konduktar, ki je opazil mučen položaj znanega mu deželnega glavarja, je naglo odprl vagon ter odkazal dr. Sustersiču rezerviran kupe, kamor se je deželni glavar zaprl. Gruča demonstrantov se je bila medtem s perona vsula pred vagon, v katerem se je nahajal dr. Sustersič; ker pa ga ni več zapazila, so prenehale demonstracije in še le ko je vlak odhajal iz kolodvora, so padale znova ostre besede. Ves dogodek je napravil na navzoče globok vtis.

Izjava bosanskih Hrvatov proti politiki nadškofa Stadlerja. Zagrebške „Novine“ objavljajo sledečo izjavo: „V „Hrvatskem Dnevniku“ je dne 20. novembra izšla izjava, naperjena proti majniški deklaraciji Jugoslovanskega kluba, ki na temelju hrvatskega državnega prava in samoodločbe narodov zahteva ujedinjenje vseh dežel naše monarhije, kjer prebivajo Slovenci, Hrvati in Srbi, v neodvisno, tujeja gospodstva svobodno državo pod žezlom habsburške dinastije. Da odbijemo od sebe vsako sumnjo, izjavljamo, da stojimo neomajno na stališču jugoslovanske deklaracije, ki je jasen izraz narodne volje, in naglašamo ponovno kot zavedni Hrvati, da smo pristali majniške deklaracije in da obsojamo vsako cepljenje narodne sile.“ V Sarajevu, dne 26. novembra 1917. Slede podpisi odličnih bosanskih Hrvatov, med drugimi: saborski podpredsednik dr. Sunarič, predsednik frančiškanskega bogoslovja fra. Ljubomir Galič, nadškofijski tajnik Karel Cankar, urednik Benković in Gavrič, odvetnik dr. Jelinović, veletržec Radčević ter še cela vrsta drugih. Izjavo je dalje podpisalo 43 rodoljubov, ki ne želijo, da bi bila njihova imena objavljena.

Poslanci na hrvatskem saboru o ruski mirovni ponudbi. Saborski poslanci, Hrvati in Srbi, ki pristajajo na politiko jugoslovanske deklaracije, so sklenili sledečo izjavo: „Na mirovno ponudbo današnje ruske vlade od dne 28. novembra 1917, ki se o-člaha na vse vlade, razrede in stranke vojujočih se držav z vprašanjem, je-li so pripravljeni takoj vstopiti v pogajanja za premirje in mir, izjavljamo podpisani poslanci na hrvatskem saboru, da smo pripravljeni pozdraviti vsak korak, ki bi vedel k trajnemu miru narodov. Ob tej priliki pa smatramo za svojo dolžnost, da izjavimo stremljenje vsega našega naroda, ki odločno zahteva, da bodi mir pravi demokratski mir, kateri bo zajamčil jedinstvenemu narodu Hrvatov, Slovencev in Srbov popolno svobodo državnega, kulturnega ter gospodarskega življenja

in razvoja.“ V Zagrebu, dne 3. decembra 1917. Akačič, Budisavljevič, Došen, pl. Hrvoj, Kempf, Kovačević, Kufrin, Majer, Pavelić, Peršić, Petričić, Valer, Pribičević.

Hrvatski sabor se sestane jutri, dne 10. dec. Na dnevnem redu bo med drugim tudi razprava o volilni reformi.

Posvetovanja ministrov. Dne 7. decembra popoldne se je vršilo na Dunaju pod predsedstvom našega zunanjega ministra grofa Czernina skupno posvetovanje ministrov, katerega so se udeležili oba ministrska predsednika in vsi strokovni ministri.

Vsenemci proti avstrijski politiki. V takozvanem neodvisnem odseku za „nemški mir“ je izjavil tajnik svetnik Schäffer, da se morajo Nemci boriti proti avstro-ogrski politiki, ki je Nemčiji v kvar. Ako postane cesar Karel poljski kralj, bo orientiran v Nemcem sovražnem smislu. Sprejeta je bila tožadna resolucija in poslali so Hindenburgu telegram, ki zahteva „nemški“, t. j. aneksijski mir.

Italijanska zbornica sklicana. Italijanska državna zbornica je sklicana na dne 13. decembra, da vzame na znanje sklepe pariške konference, ki zbiruje te dni v Parizu.

Vabilo na naročbo.

Zadnjič smo priložili položnice vsem cenjenim naročnikom, da nam morejo poslati naročnino za prihodnje leto. Storili smo to zato tako zgodaj, ker imamo v upravnistvu koncem decembra velikansko dela. Prosimo toraj cenjene naročnike, naj že zdaj začnejo pošiljati naročnino za leto 1918 raditega, da se nam ravno ob novem letu ne bo delo v upravnistvu preveč kupičilo.

Ako ima kdo naročnino že naprej plačano za l. 1918, naj danes priloženo položnico shrani za pozneje.

Položnice se naj natančno izpolnijo. Kdor je list dobival že dozdej, naj napiše na vrhu nad besedo „Položnica“ besede: **Star naročnik**, in naj zraven pristavi številko, ki jo najde na ovitku, pod katerim se mu list pošilja, kdor pa lista ni dobival, pa naj na ravno istem mestu napiše besede: **Nov naročnik**. Ako se bodo cenjeni naročniki tega strogo držali, potem pri dopošiljanju lista ne bo pomot.

Draginja vedno bolj raste. Podražil se je namreč papir za 600%, barva za 400%, surovo olje za 300%, masaza valjarje celo za 1000%, kurjava za 500% i. t. d. Prisiljeni smo zato za prihodnje leto zvišati naročnino Straže. Za l. 1918 bo toraj stala Straža celoletno K 12.—; polletno K 6.—; četrtletno K 3.— in mesečno K 1.20.

Cenjene naročnike vljudo prosimo, da nam ostanejo zvesti ter nam pridobivajo še novih naročnikov, da se naše vrste podvojijo.

Mi pa obljubimo, da bomo ostali zvesti svojim načelom in bomo z vso odločnostjo branili pravice slovenskega ljudstva zoper vse njegove sovražnike, dokler ne dosežemo srečne in proste jugoslovanske države, v kateri bo prost Slovenec sam svoj gospodar!

Tedenske novice.

Iz politične službe. Notranji minister je imenoval okrajnega komisarja Emila Schaffenrath za nadkomisarja.

Hrvati in Slovenci osvojili zemljo goriških in beneških Slovencev. Vojni kurat č. g. Hafner piše iz Italije: „Iz Krnskega pogorja smo prodrli brez posebnih izgub v treh tednih 250 km daleč za Ljubljano, ki nam je — bežeč brez glave in srca — prepustil večino vojnega blaga in blagoslov bogatih pokrajin. Pomenljivo se mi zdi, da so ponajveč Hrvati in Slovenci osvojili zemljo goriških in beneških Slovencev.“

Imenovanje. Štajerski deželni odbor je imenoval pomožnega uradnika deželne bolnišnice Franca Hribčnika kanclistom.

Pismo iz Rusije. Taškent, dne 12. oktobra 1917. Saperno-taborišče. Iz mesta Taškent v daljni Srednji Aziji, kamor ju je kruta usoda odvedla,

zdravljata dva slovenska vojaka, nahajajoča se v vojnem vjetništvu, vse drage štajerske Slovence, začne vsem vesele božične praznike in srečno in lepo novo leto! Bog Vas živi do svidenja! Maks Hrib, pp. 47. Sv. Peter pri Mariboru in J. Vesele, pp. 26, Zavrč v Halozah.

Za slovenske vojaške na Dunaju. Številoslovenskih vojakov, ki se nahajajo na Dunaju kot ranjenici, rekonvalescenti ali invalidi, je mnogo večje, kot bi se sodilo. Ti ubogi vojaki so bili večinoma sami sebi prepuščeni ter so le zdaj pa zdaj dobivali kak obisk od maloštevilnih slovenskih duhovnikov, ki so se s požrtvovalnim trudom brigali zanje. Ko so se v zadnjem času stiki med slovensko dunajsko inteligenco poživel, je prišlo tudi to vprašanje na razgovor. Sestavil se je odsek iz zastopnikov vseh stanov, ki ima namen nuditi slovenskim vojakom na Dunaju poleg duševne hrane tudi denarno podporo, jih razvedriti s primernim berilom in z obiski po številnih dunajskih bolnišnicah. Dunajski Slovenci so se z navdušenjem odzvali temu blagemu namenu ter so v kratkem času prispevali lepo svoto, ki se bo razdelila med najpotrebnejše vojaške za božična darila. Odseku predseduje g. gardni podpolkovnik Jernej pl. Andrejka, kot podpredsednik posluje g. zbornični podpredsednik polkovnik Josip vitez Pogačnik. Odsek hoče, ako najde primeren odziv med rodoljubnim slovenskim občinstvom, razširiti svoje delovanje med vse dunajske vojaške ter stopiti v ožji stik s slovenskim odborom za vojne invalide v Ljubljani.

Naši strelci. Od reke Piave se nam piše dne 25. novembra: Z našim poveljnikom poročnikom Fr. Križanič smo srečno dospeli s pobočja Rombona do tirolskih gora. Pošiljamo vsem znaneem prisrčne pozdrave: Metaleci min: deserniki Znidar Janez, Kardinar Anton, Vauhnik Josip, in strelci Adamič Andrej, Šuber Josip, Rafold Franc, Jaunik Jožef, Leskovar Franc, Lokošek Franc, Čolnik Martin, Horvat Martin, Čuček Karel, Verdnik Rudolf, Reich Alojzij, Jan Miha, Vodošek Ivan. Metaleca granat: Mezgec Alojz, Golob Alojz, Zarometi: Desetnik Lunka, Grobelnik Rep, Serbela Fric, Čuček Karel, Bombek Karel. Častniški sluga: Krušnik Rudolf, vsi od slovenskega strelskega polka št. 26. Težko ranjen je bil tovariš Javornik Franc, mnogo tovarišev je zbolelo in se zdravijo po bolnicah v ozadju. Kakor hitro dobim priliko, opišem boje našega polka, da ne bo samo o honvedu v časnikih. Čeli mesec nismo mogli ničesar in nikomur pisati.

Prešernova hčerka Ernestina Jelovšek je umrla v visoki starosti 75 let v mestni jubilejni ubožnici v Ljubljani. Preživljala se je s podporami. Bila je šivilja. Svoje čase je veliko obdevala s slovenskimi literati, posebno z Levstikom, Cimpermanom in z Aškercem. Pokopali so jo dne 4. decembra, ob 2. uri popoldne.

Novi davki. V finančnem odseku je izjavil finančni minister, da bo treba najti novih davčnih virov, iz katerih bo država zajemala nove dohodke. V to svrhu se minister namerava posvetovati s strokovnjaki in interesi. Davek na žganje je treba nujno rešiti, istotako davek na sladkor. Premoženjski davek se pa bo mogel uvesti še le po vojski.

Obleka vojnih invalidov. Vstled odloka vojnega ministrstva z dne 23. avgusta 1914 se plačujejo potroški za zdravljenje vojnih invalidov do enega leta iz vojaškega zaklada. Po preteku enega leta plačuje vse stroške civilna državna oblast. Vojni invalidi, ki se delj kakor eno leto zdravijo, imajo pravico do vojaške obleke toliko časa, dokler dobivajo službeno doklado. Ko so odpuščeni od armadne zveze, morajo obleči svojo civilno obleko, ki jo shranijo pri kadru. Ako se je pa civilna obleka izgubila, ima vojaška oblast preskrbeti drugo.

Bolnišnica v Brežicah zaprta. Zavoljo pomanjkanja premoga so morali zapreti deželno bolnišnico v Brežicah. Do preklica ne sprejmejo v bolnišnico nobenega bolnika.

Podpirajmo jugoslovansko umetnost. Človeka mora res boleli srce, ko čita v raznih poročilih ljubljanskih listov o koncertih, ki jih prirejajo v slovenskem gledališču — Nemci. To je res žalostno, to tem-
loli, ker se temu ne postavi nihče resno po robu. Po našem odru se šopirijo tuji dvomljive vrednosti, do-
čim se mnogi slovenski gledališki igralci ter operni geveci in pevkinje potikajo po nemških odrih. Edino v Zagrebu najde še kdo zavetja. Enako je tudi s ki-
parji in slikarji. Ne zadošča, da se navdušujemo za svoje umetnike le v razstavah, treba tudi, da jih podpira gmotno, kdor more. Tudi na tem polju mora-
mo stopiti v tekmovalstvo z drugimi narodi. Otresti se moramo gotovih predsodkov ter delovati vspretno z delom za lastno državo tudi za lastno umetnost. Po-
staviti se moramo v vsakem oziru na lastne noge!

Klaverjev misijonski koledar 1918 prinaša lepe afrikanske povesti in slike. Posebno kaže članek „Fetižizem v Dahomeju“, kako globoko še tičijo ubogi zamorski narodi v temi poganstva, kar še bolj ži-
vo dokazuje poleg stoječa slika nekega malika, po-
sutega vse polno z večjimi in manjšimi žebli, kate-
ri pomenijo človeške žrtve, katere si je pustil hudi-
duh darovati v podobi lesenega kipa. Kdor želi vsaj
nekoliko sodelovati, da tudi tem našim nesrečnim čr-
nim bratom kmalu zasije luč sv. vere, naj si nabavi
zgoraj omenjeni koledar. Naroča se pri Družbi sv.
Petra Klaverja v Ljubljani, Pred škofijo št. 8. Cena

40 vinarjev komad poštine prosto, pri vsakem tuca-
tu eden povrh.

Ministerialna komisija, ki naj preišče krivice, katere so se godile 1. 1914 nedolžno preganjanim Jugoslovanom, je v Mariboru dokončala svoje delo. Slišati je morala res marsikatero neverjetno krivico in grozodejstvo. Pribijemo pa, da pritožb zoper nečuvno ravnanje vojaških oblasti 1. 1914 ni h-
tela sprejemati in tudi tozadevna vojaška komisija prizaditih žrtev o postopanju vojakov ni zaslišala. Sploh pa se nam zdi, da je zaslišavanje pre-
ganjanih duhovnikov bilo pravzaprav odveč. Du-
hovniki so že pred 3 leti natančno popisali svoje
trpljenje in te opise poslali kn. šk. konzistoriju,
ki je na podlagi teh poročil sestavil posebno pro-
memorijo in jo doposlal centralnim oblastim v
Gradcu in na Dunaju. To uradno poročilo o pre-
ganjanjih duhovnikov, ki ga imajo na Dunaju v
raznih ministrstvih, bi naj bila vzela ministerialna
komisija v roke in ga natančno prečitala, pa bi
ji ne bilo treba klicati duhovnikov ravno v advent-
nem času na zaslišavanje.

Gospodarske novice.

Kam je izginilo usnje in obuvalo? Pred tedni
so ogrski židje takorekoč poplavalili vse naše kraje,
ter pokupili za visoke cene vse zaloge usnja in obu-
vala, ki so se nahajale v naših krajih. Mi smo se-
daj brez usnja in obuval, a ogrski židje so pa na-
pravili najboljši „kšett“, vlada pa ni ganila mezinca
proti takemu početju!

Najvišje cene za jabolka. Izšla je nova mini-
strska naredba, ki določa sledeče najvišje cene za
jabolka: Za jabolka pri prodaji na debelo za dobo
do dne 31. januarja 1918 znašajo najvišje cene 98 K
za 100 kg. Nadalje se določajo stroge kazni za slu-
čajne prestopke zoper to naredbo.

Izkušnje za podkovne kovače bodo 31. t. m. v
Celovcu. Prošnje za izkušnje na koroško dež. vlado.

Izvoz strdi iz Koroškega prepovedan. Da mo-
ra armada oskrbeti s strdjo, je koroška deželna vla-
da na poziv vojaških oblasti prepovedala izvoz strdi
iz Koroškega po železnici, pošti ali cestnih vozovih,
in odredila, da se mora strd, namenjena za izvoz,
po pošti in na železnici odvoziti. Dovoljenje za izvoz
daje izjemoma deželna vlada.

Razne novice.

Tudi Kriljenko . . . Ruski list „Nova Sizin“
poroča, da je tudi najnovejši vrhovni poveljnik rus-
ke armade, bivši praporščak Kriljenko žid. Pisal se
je popreje Aron Abraham.

**Smrt nemškega generala na italijanskem boji-
šču.** „Times“ javlja: Veliki nemški avtomobil, v ka-
terem se je nahajal neki nemški generalni poročnik
in več drugih častnikov, je bil napaden po laškem
oklopem avtomobilu. General je zaklical: „Mi se u-
damo!“, a Italijani so bili že začeli streljati s stroj-
nicami ter so potnike ranili in ubili.

Beg carjeve hčerke Tatjane. „Morningpost“
poroča, da si je velika kneginja Tatjana, carjeva
hčerka, odstrigla lase, oblekla moško obleko ter od-
bežala iz Tomsk preko Moskve v Arhangelsk, od-
koder se je s parnikom prepeljala v Bergen. Pred
par dnevi je dospela v Newcastle, odkoder se pelje
naprej v Zedinjene države Severne Amerike. Izdati
hoče knjigo o svojem zanimivem begu ter ima baje
že založnika.

Dopisi.

Maribor. Na razna vprašanja odgovarjamo, da
se karte za obleko, obuvalo in druge potrebnosti
dobijo za mesto Maribor v podružnični trgovini
tvrdke Kokošinek v Mayerjevi hiši na novem Glav-
nem trgu.

Maribor. Naprošeni smo, da objavimo: Dne
23. decembra ob 4h popoldne se vrši v Gámbri-
novi dvorani z dovoljenjem štajerskega namestni-
štva božično obdarovanje ubogih begunskih otrok.
Prosimo blaga srca milih darov za najrevnejše o-
troke, ki daleč od svojega doma, najbolj potrebu-
jejo naše pomoči. Žarek veselja, človekoljubja naj
prešine ob tej priliki srca tudi teh ubožcev. Koli-
kor mogoče naj bodo obdarovani z jedili, čevlji,
šolskimi reči itd. Slavnostni vspeh obsega med
drugim izraz udanosti do presv. vladarja z dekla-
macijami, glasbenimi proizvajanjmi, živimi slikami
in h koncu tombola za otroke. Slučajni čisti do-
nesek se bo določil za otroško vojno kuhinjo. Da-
rila, tudi najmanjša, sprejema nabiralnica v Frei-
haus ulici 2.

Ruše. Prejšnjo nedeljo je sklicala Podravska
podružnica Slovenskega planinskega društva 16. ob-
čni zbor pri g. Fr. Glaserju na Smolniku. Iz po-
ročil je posneta, da je stanje društva povsem ugo-
dno. Mesto umrlih odborov gg. A. Behovca in

D. Švigeljna sta se izvolila v odbor gg. Janko Ilc
in Franc Pišek. — V Ruško koč so hoteli vlo-
miti tatovi, a niso prišli noter. Ekspedicija, ki je
letela na lice mesta, je našla vse v redu. Večina
perila se je itak že prej spravila v nižavo.

Slov. Bistrica. Tukajšnja okrajna sodnija je u-
vedla vsled pomanjkanja premoga nepretrgane u-
radne ure od osmih zjutraj do dveh popoldne. Ko
se je ta uredba razglasila, se je pojavil na vratih
št. 4 (vložišče) samonemški napis. Tudi na vra-
tih št. 5 sta kar dva samonemška napisa. Proti
temu zapostavljanju v popolnoma slovenskem sod-
nem okolišu protestiramo in upamo, da bo sodni
predstojnik poklical odgovornega uradnika na od-
govor.

Ljutomer. Tukaj je umrla dne 4. t. m. gospa
Ana Robek, rojena Dogša, tržanka in klobučarica
v 77. letu svoje starosti. Rajna je bila mati gospe
M. Zacherlove soproga tukajšnjega učitelja. Naj ji
sveti večna luč! Velecenjeni obitelji naše odkrito
sožalje!

Iz avstrijskega uradnega poročila.

Dunaj, 8. decembra 1917.

Italijansko bojišče.

Naše hrabre čete, v njih sredini hebski strel-
ski polk št. 6, so včeraj z naskokom zavzele vzhod-
no od Asiaga močna oporišča pri Stenflu ter so
jih proti ostrim napadom obržale v svojih rokah.

Število od armadne skupine Conrad od 4.
decembra vjetih Italijanov presega 16.000 mož.
Naši zrakoplovci so včeraj izvojevali več zračnih
bojev in so sestrelili šest italijanskih zrakoplovov.
Častniški namestnik Arrighi je dobil 21. zračno
zmago.

Dunaj 9. decembra 1917.

Italijansko bojišče.

Na Benetanskem živahni artilerijski boj.

Vzhodno bojišče.

Orožni mir.

Državni bankerot v Rusiji.

Amsterdam, 7. decembra 1917.

Po Reuterju javlja „Daily Telegraph“ iz Pe-
trograda dne 6. decembra

Danes objavljena odredba naznanja sumarično
preklic vseh inozemskih posejil in ustavo plače-
vanja obresti teh posojil.

Proda se gostilna z gospodarskim
oslopjem blizu mesta Maribor
tako pod ugodnimi pogoji. Kje
pove upravnistvo lista. 1044

Na prodaj v Mariboru.

Hiša Cesarska ulica št. 4 dvonad-
stropna, z postranskimi poslopji,
dvoriščem in vrtom pripravna za
trgovino z lesom ali vinom. Cena
110.000 K. — Hiša vogel Ed.
Schmid-Viktringh g. 18, pripra-
vina za vsako trgovino. Cena K
55.000. Pojasnila daje gospa M.
Koprivnik, Maribor, Badgasse Vila
št. 15. 1090

Proda

se simeka suknja ali zameni s ši-
vili. Maribor, Koroška ulica 47
na dvorišču duri 5.

Dva viničarja,

le samostojne in spretne strokov-
ne osebe, sprejemajo pod ugodnimi
pogoji, kot 2000 ozir. 1500 kron
plače, letno 2—3 sežnje dr., kos
njive, stanovanje, iz vinograda
deputat. Za prehrano je dobro
prekobiljeno. Le strokovno izo-
bražene osebe se naj oglašajo pi-
smeo ali ustmeo pri upravlja-
lju „Straža“.

Socijalizem

(Dr. Krezov) in Crne bukve knet-
skega stanu želi kupiti profesor
dr. Oswald v Bresnu ob Dravi. 1015

Naročajte in razširjajte „Straža“!

Podpisujte sedmo vojno posojilo!

Posestvo,

Veliki Hum (Wilkeimbhof) pri Mariboru, postaja Pesnica,
se proda na prostovoljni dražbi.

Posestvo obsega 46 ha njiv, travnikov, vinogradov in
gozdov ter je popolnoma arondirano. Graščak je dobro nove-
zidan poleg so hlevi za govejo živino, konje in svinjake
ter druga gospodarska poslopja. Od Maribora je posestvo
oddaljeno pol ure z vozom, od postaje Pesnica 5 minut peš.

Prostovoljna dražba posestva Veliki Hum (Wilkeimb-
hof) bude 12. decembra 1917 na posestvu samem ob 10.
uri popoldne. Isključna cena je K 110.000.— ter more po
ogovoru precejšen del kupnine ostati na posestvu vključno.

Vsako množino

želoda

kupuje tvrdka Anton Kolenc, Celje, ter preskuša
tudi izvozno dovoljenje. Plača se po maksimalni
ceni.

Knjigarna, umetnine in muzikalije

Goričar & Leskovšek

Celje

trgovina s papirjem, pisalnimi
in risalnimi potrebščinami na
debelo in drobno, priporoča:
trgovcem in preprodajalcem
velikanske izbere dopisnic
XX po raznih cenah. XX
Za gostilničarje:
Papirnat servijete vsled
novih predpisov namestnije v
Gradcu po zelo nizkih cenah.

Zahvala.

Za obilne dokaze srčnega sočutja ob smrti
in pogrebu najine iskreno ljubljene hčere oziroma
sestre

Marijane Cvitanič,

izrekava tem potom vsem znancem in prijateljem
ter udeležnikom žalostnega sprevoda, sploh vsem
blagim ljudem, ki so kakorkoli počastili spomin drage
ranjke, najino najtoplejšo zahvalo.

Maribor-Hoče, dne 9. decembra 1917.

Zalujoča Angela in Jurij Cvitanič.